

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3645/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Спасојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Виши суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 34/21 од 12.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 34/21 од 12.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 34/21 од 12.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу Прр 2/20 од 27.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу због повреде права на суђење у разумном року исплати новчано обештећење у износу од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са припадајућом законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке са главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена почев од 27.07.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гжрр 34/21 од 12.01.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужене је усвојена и првостепена пресуда преиначена у ставу првом изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 300 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 27.07.2020. године до исплате, док је у преосталом делу за износ од 200 евра до потраживаног износа од 500 евра са траженом

каматом тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер је о праву тужиоца за новчано обештећење и висини новчаног обештећења одлучено применом одредбе члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. У ревизији тужилац указује на неуједначену судску праксу у погледу одлучивања о висини накнаде за новчано обештећење, међутим, у пресуди која је приложена уз ревизију није реч о идентичној чињеничној и правној ситуацији као што је у овој ситуацији, тако да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе. Висина новчаног обештећења одређује се у сваком конкретном случају према чињеницама и околностима које су од утицаја за оцену трајања суђења у разумном року.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба за накнаду штете настале повредом права на суђење у разумном року поднета је дана 27.12.2019. године, а вредност предмета спора побијеног дела је 200 евра.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности и закона којим се уређује парнични поступак (став 1) и да ревизија није дозвољена (став 3).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови којим се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али и не у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић